

Голямото изкуство на Софийския камерен оркестър

**МАРТЕНСКИ
МУЗИКАЛНИ
ДНИ** РУСЕ
1965

Блестящият концерт на Софийския камерен оркестър под диригентството на Васил Казанджиев приято наруши симфоничния облик на тазгодишния мартенски фестивал. Този неотдавна (1961 г.) сформирани колектив от млади ентусиазирани и отлично подготвени музиканти, преодолявайки редица трудности, вече

е получил широка известност и обществено признание у нас. Превъзходните оценки на видни наши и чужди диригенти и изпълнители, както и възторжените отзиви на критиката, са солидна база за една напълно заслужена международна кариера, която започва с предстоящите турнета на оркестъра в Чехословакия и Франция.

Програмата на оркестъра на тазгодишните Мартенски музикални дни бе твърде интересна и разнообразна и показа широкия обхват на неговите интерпретаторски възможности. Увереното и вдъхновено музициране убеждаваше както в „Конcerto grosso“ от Рамо, така и в „Конcerto grosso“ от Константин Иллев.

Първата част на концерта, съставена от предкласически и класически творби, смело контрастираше на изцяло съвременната втора част, изградена от български произведения.

Деликатното „Конcerto grosso“ от Рамо прозвуча напълно по „френски“ — с балансирана звучност и изкусно рафинирана изразителност. Свежо, пълнокръвно и с много темперамент диригентът изгради „Сарабанда, Жига и Бадинери“ от Корели. Публиката спонтанно реагира след изцялата и виртуозна трета част, насвирена впоследствие още един път на „бис“.

Безспорно връхната точка в първата част бе „Дивертименто“ от Моцарт. Известното Моцартово произведение бе предизвикателно изработено, с логична и изразителна фразировка, с предезно ритмични и звуково наситени пасажки.

Винаги ревностен пропагандатор на съвременната българска музика, Софийският камерен оркестър, както бе вече натъкнато, й бе посветил цялата втора част на програмата. Четри български творби, от които едната бе из-

пълнена за първи път у нас, — това наистина е похвално. Българските композитори трябва да продължат да пишат за този прекрасен състав. Написаните през 1952 г. в Русе „Вариации за струнен оркестър“ от Васил Казанджиев са една от първите успешни стъпки на младия композитор в периода на неговата творческа зрялост. Трудно бихме могли да си представим по-убедително и увеличащо с непосредствеността и младежкия жар изпълнение, още повече, че малко са авторите, които успешно изпълняват собствените си произведения. Концертиното за пиано и камерен оркестър от Лазар Николов, посветено на младостта, бе изпълнено вдъхновено. Младата солистка Мелита Колин, лауреатка на последния „Бахов конкурс“ в Лайпциг, в последно време явно се е насочила към съвременната българска музика. Желаният и ритъм, солидната техника, уравновесеният артистичен темперамент — това са качества, които обуславят досегашните и създават предпоставки за бъдещите й успехи. Лаконичното, с богата ритмична и темброва фантазия „Концертино“ бе насвирено просто на един дъх и заслужил искреня възторг на публиката.

За пръв път на българска сцена прозвучаха „Пет песни по текстове на чужди поети“ (Ронсар, Алберти, Лорка) на Любомир Пилков. Тази творба продължава еволюцията в творчеството на пменития наш композитор. Вдъхновено поетичните, бликащи от дълбоки общочовешки чувства, песни бяха изпълнени от известните наши камерни певци Павел Герджиков и Лилиана Барева провикновено, с много чувство за мярка и драматично напрежение. Техните гласове бяха органично вплетени в общата оркестрова тъкан.

„Конcerto grosso“ на Константин Иллев е композирано в гр. Русе през 1949 г. Диригентът Казанджиев бе вникнал до най-малките подробности в това талантливо, изградено с голямо техническо майсторство произведение.

Оркестърът, както винаги, реагираше по съвършено спонтанен начин на прецизния, вътрешно освободен и изразителен жест на диригента.

Възторжено аплодиран от публиката, Софийският камерен оркестър бе принуден да свири два пъти на „бис“. Така завърши неговият прекрасен концерт. Напълно заслуженият успех на този състав е наистина радващ факт, който говори за постоянно нарастващ интерес към едно малко популярно, но голямо изкуство.

Камен Големинов

Най-младите чуждестранни участнички в Мартенските музикални дни — японската цигуларка Йоко Сато и московчанката Наташа Хренникова, художник-проектант на балетите „Франческа да Римини“, „Чудният мапандри“ и „Карнавал в Куба“.